

CC De Kern Wilrijk
woensdag 27 januari 2021

foto © Still (RV)

Recensie:

Zeker, de toestand was ernstig maar er was geen reden tot paniek tijdens de live stream van het try-outoptreden van Kommil Foo en Brussels Jazz Orchestra live vanuit CC De Kern in Wilrijk. De stream draaide danig in de soep, viel stil, startte weer, om vervolgens enkele seconden later opnieuw een bevroren beeld op te leveren. Heel wat toeschouwers lieten hun ongenoegen blijken in de chat, soms met zwaar overtrokken reacties zoals we dat gewend zijn op het internet maar in real life wellicht anders zouden formuleren. Wij toonden begrip, uiteindelijk zagen we recent ook livestreams van Studio 100 en KVS helemaal in het honderd lopen. Dat zijn toch ook niet van de minste, denken we dan â€ Live streaming van concerten en podiumkunsten: het is dan ook nog wat pionieren in ons land. En dan betalen zij die de sprong durven wagen, leergeld uiteraard. Voor de (misnoegde) ticketkopers 1 tip: stop met zagen en bekijk het concert uitgesteld (de link is tot zondag beschikbaar): het is een absolute aanrader!

Mich en Raf Walschaerts van Kommil Foo zagen hun toer met het Brussels Jazz Orchestra waarmee ze voor het eerst samenwerken met een jaar uitgesteld worden naar mei en juni 2022. In CC de Kern zou het duo normaal gezien als er geen corona was hun eerste try out houden. Dankzij het noodfonds van de Vlaamse Gemeenschap konden Kommil Foo en het Brussels Jazz Orchestra toch repeteren en een livestream op poten zetten als eerste hoogtepunt van hun allereerste kennismaking met elkaar en het repertoire van de broers Walschaerts.

'U bent met zeer veel. We schatten tussen de 2 à 3.000.' klonk het in het begin. In Rafs kop zag dat eruit als een zaal die tot de nok gevuld was. Openen deed ie samen met 'het straf groepke' met 'Ik vrees dat je man het weet' waarbij hij het uitgilde na 'Dat huis is nu verleden tijd' in die songtekst. Vervolgens vroegen de twee zich af of de kijkers thuis zich voor vanavond opgemaakt zouden hebben of onderuitgezakt in hun zetel thuis zouden kijken. Tijdens 'Doe de moeve', onder andere begeleid op piano, trombone met demper en elektrische gitaar, prikkelde Mich ons om de pyjamabroek een beetje meer op te trekken en onze eerste moves te doen op dit heerlijk dansbare nummer met lekkere tekst: 'Door je knieën. Losjes. Laat je gaan. Je handen soepel. Simultaan. Je heupen. Hup. Nice and smooth. Wow. Dat doet je goed!' Mich ging daarvoor even scattend in dialoog met de gedempte trombonesolo. Achteraf vraagt hij zich af wie er thuis zou gedanst hebben. 50% wel, denken de broers, de Nederlanders vooral. En de andere helft zit met een schuldgevoel. Hoewel â€ Met dat uitgesteld kijken, krijgt iedereen een herkansing om zich nog te bedenken en het lied opnieuw af te spelen.

Een van de kleinste liedjes, en een van de gevoeligste dat Kommil Foo de afgelopen 30 jaar schreef, is Potvis. Dieter Limbourg schreef daar het arrangement voor dat ie opende op de dwarsfluit. Andere instrumenten die het nummer van een fraai klankbedje voorzagen waren de contrabas, piano en trompetten met demper. Â Frank Vaganée, de artistiek leider van het Brussels Jazz Orchestra, excelleerde in een saxsolo naar het einde toe. Toen al vonden we dat het concert om te smullen was. En het beste moest dan nog komen.

Uit 'Liefde zonder meer' koos Mich voor 'Zoogdier' dat het Brussels Jazz Orchestra zwoel, speels en een tikkeltje ondeugend begeleidde net als de songtekst dat is in dit fragment:Â 'Ik sabbel aan je borsten en dan verder omhoog. Ik trek een spoor op je

schouder langs je nek naar je mond. Ik duik in je ogen en ik spartel in het rond.' Dempers zagen we op de klankbekers van de koperblazers of een hand die open en toe ging om een vergelijkbaar effect te creëren. Hoe exquis was de klankmix van deze stream! Bovenop de trombone hoorden we een trompet uitkomen terwijl de rest van het orkest eronder te horen was. Geen idee hoe de geluidsmannen daarin sloegen, maar op de een of andere wonderbaarlijke manier wisten ze op die manier extra diepte in de geluidsbeleving te bekomen door onze hoofdtelefoon thuis. Uit dezelfde plaat koos Raf 'Huis van fluweel', een song die over het ouderlijk huis in Essen gaat en een en al nostalgie uitademt. Raf zette de song in op akoestische gitaar. Contrabas, lang aangehouden noten door de bugel, momenten waar de dwarsfluit en klarinetten vooruit in de klankmix geschoven werden en een knappe instrumentale bijdrage door de piano, gevolgd door een virtuoze solo op elektrische gitaar door Hendrik Braeckman maakten ook dit arrangement excellent.

Het subliemst van al was 'Mandela / slow love', een van de twee zou de songtitel worden. Raf koos voor 'Slow love'. Het nummer gaat over dat er een acuut tekort is aan mededogen en neemt Nelson Mandela als voorbeeld in hun pleidooi voor liefde, love en mededogen. Mich brengt het nummer quasi volledig als spoken word terwijl het Brussels Jazz Orchestra de song, in een puik arrangement van Lode Mertens - na verloop van tijd opentrekt naar onvervalste en heerlijke funk met als kers op de taart een on-waar-schijn-lijk straffe trompetsolo van Carlo Nardoza die even toont hoe vingervlug hij de ventielen van zijn blaasinstrument bespelen kan. Afsluiten doet het gezelschap met een weemoedige herfstig nummer waarin een man door de wind meegeblazen wil worden wanneer blijkt dat een vrouw voor een ander koos.

Conclusie: net als Rafs mond viel ook de onze een beetje open bij deze magistrale try out van Kommil Foo en het Brussels Jazz Orchestra. Een optreden dat nu al doet verlangen naar mei-juni 2022. En voor wie een ticket voor de stream heeft: toon wat mededogen. Bekijk het concert uitgesteld. U zult het met ons beamen dat dit absolute top is.

< Bert Hertogs >

De setlist:

Ik vrees dat je man het weet (arr. Dieter Limbourg, solo piano Daan Demeyer)

Doe de moeve (arr. Lode Mertens trombone 2: Lode Mertens)

Potvis (arr. Dieter Limbourg, alto sax 1: Frank Vaganée)

Het verdriet (arr. Dieter Limbourg, tenor sax: Kurt Van Herck)

Zoogdier (arr. Dieter Limbourg, trombone 3: Dree Peremans, trompet 4: Jeroen Van Malderen)

Huis van fluweel (arr. Lode Mertens, gitaar: Hendrik Braeckman)

Mandela / slow love (arr. Lode Mertens, tenor sax 2: Bart Defoort, trompet 3: Carlo Nardoza, drums: Toni Vitacolonna)

Kijk hoe ik val (arr. Lode Mertens, tenor sax 1: Kurt Van Herck)

Brussels Jazz Orchestra:

Ritmesectie: Drums: Toni Vitacolonna Contrabas/electrische bas: Bart De Nolf
Electrische gitaar: Hendrik Braeckman Piano: Daan Demeyer Trompetsectie: Lead trompet: Serge Plume
2de trompet: Nico Schepers 3de trompet: Carlo Nardoza 4de trompet: Jeroen Van Malderen
Trombonesectie: Lead trombone: Frederik Heirman 2de trombone: Lode Mertens
3de trombone: Dree Peremans 4de trombone: Laurent Hendrick Saxofoonsectie: Bariton saxofoon/basklarinet: Bo Van der Werf
2de tenorsaxofoon/klarinet: Bart Defoort 1ste tenorsaxofoon/klarinet: Kurt Van Herck
2de altsaxofoon/klarinet/fluit: Dieter Limbourg Lead altsaxofoon/sopraansaxofoon/fluit: Frank Vaganée
Artistieke leiding: Frank Vaganée Sound engineer: Gyuri Spies